

Ιστορίες Θηλασμού

Από μητέρες που τα κατάφεραν παρά τις δυσκολίες!

Είμαι η Αλεξάνδρα, στη 2^η εγκυμοσύνη μου ο
γυναικολόγος μου είπε να σταματήσω τον θηλασμό
γιατί προκαλεί συσπάσεις, έψαξα γιατρό φιλικό
προς το θηλασμό, με αποτέλεσμα να θηλάζω δύο
μωρά διαφορετικής ηλικίας 31 & 14 μηνών!

Είμαι η Σοφία το παιδί μου είχε αλλεργία στην πρωτεΐνη γάλακτος , ο παιδίατρος μου είπε να κόψω τον θηλασμό κ να δώσω στοιχειακό γιατί είναι αλλεργικό στο γάλα μου, επικοινωνήσα με έναν σύμβουλο θηλασμού και έναν αλλεργιολόγο με αποτέλεσμα το παιδάκι μου να αποθηλάσει 30 μηνών έχοντας ξεπεράσει την αλλεργία του !

Είμαι η Μαρία ο παιδίατρος μου είπε να δίνω συμπλήρωμα γιατί το παιδί δεν χορταίνει, πρήρα και άλλη γνώμη και ο μικρός μου με αποκλειστικό θηλασμό σε 6 μήνες είχε την καλύτερη δυνατή ανάπτυξη!

Είμαι η Ελευθερία, έχω Σακχαρώδη Διαβήτη τύπου 1 και πάρα τις προειδοποιήσεις των γιατρών ότι λόγω της πάθησης μου δεν θα κατάφερνα ούτε να γεννήσω φυσιολογικά ούτε και να θηλάσω τα κατάφερα και τα δυο και τώρα πλέον ούσα έγκυος στο 2ο παιδάκι μου συνεχίζω να θηλάζω... εδώ και 44 μήνες.

Είμαι η Μαριάνθη κατόρθωσα να θηλάσω την πρόωρη (33 εβδ.) κόρη μου για 2,5 χρόνια. Θηλάζοντας τη δεύτερη κόρη μου νοσηλεύτηκα και μου είπαν να κόψω τον θηλασμό για να λάβω θεραπεία, τελικά η θεραπεία μου ήταν συμβατή και χρειάστηκε να πείσω τον θεράποντα ιατρό για αυτό, για να μου τη χορηγήσει. Στο σπίτι δυο διαδικτυακές μου φίλες θήλαζαν το 6,5μηνών μωράκι μου.

Είμαι η Σόνια, χρειάστηκε να χειρουργηθώ εκτός πόλης, μου είπαν να κόψω τον θηλασμό, ακολούθησα πρωτόκολλο αντλήσεων για να διατηρήσω τη παραγωγή μου και στο σπίτι μια διαδικτυακή μου φίλη θήλαζε το 3,5μηνών μωράκι μου!

Είμαι η Κωνσταντίνα καταρχάς, πίστευα ότι μπορεί να μην μπορώ να κάνω παιδί, λόγω των χημειοθεραπειών που είχα κάνει στο παρελθόν... Όταν έμεινα έγκυος, ήταν το πιο σπουδαίο & όμορφο γεγονός στη ζωή μου. Έζησα από τον καρκίνο, για να αξιωθώ τη μητρότητα! Έκανα σεμινάρια θηλασμού, χωρίς να μου χει μιλήσει κάποιος αφού δεν υπήρχαν και πολλά θηλάζοντα βρέφη στον περίγυρο. Με πολύ κόπο και μετά από πολλές ταλαιπωρίες θήλαζα με δάκρυα από τους πόνους. Λόγω του ιστορικού μου έχω τριπλάσια πιθανότητα εμφάνισης όγκου στο στήθος γιατί ακτινοβολήθηκε η περιοχή. Οι γιατροί είπαν ότι αν κάτι μπορεί να με προστατέψει αυτό είναι ο θηλασμός, ο μακροχρόνιος θηλασμός όμως, όσο πιο πολύ μπορώ μου είπαν... «Εάν μπορείς ένα όπλο να κρατήσεις εναντία στον καρκίνο του στήθους, αυτό είναι ο θηλασμός», τα λόγια του γιατρού μου, ήταν ένα τρομερό μήνυμα, 25 ετών ήμουν όταν μου το είπε και χαράχτηκε στο μυαλό μου.

Η κόρη μου αποθήλασε μόνη της 2,5 χρονών. Δεν το ήθελα με τίποτα. Το πιο όμορφο ταξίδι με το παιδί μου είχε τελειώσει. ΔΕΝ ΕΔΙΝΑ ΓΑΛΑ, ΨΥΧΗ ΕΔΙΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΑΜΕ ΠΟΥ ΜΕΙΝΑΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΕΝΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ.